

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.25. Longobardorum Bella.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI.
A. C. 592.

§. XXV.

Longobardorum Bella.

Illorum temporum calamitates S. Gregorium Papam etiam Romanæ Reipublicæ (*) curam gerere cogebant; nam Romanus Patricius & Exarchus Ravennæ pacem cum Longobardis initam fregerat, gerendo Bello impar. Hinc Ariulphus Dux Spoletanus usque ad Urbis portas grassatas hos trucidabat, illos mutilabat; quod tanto dolore paternum Gregorii pectus obruit, ut succumbens ægrotaret. Id cognoscimus ex epistola ad Joannem Ravennatensem Episcopum in æstate anno 592. data, ubi subjungit:

*Lib. II. ind. valde mirabar, quod nihil pro nobis agere
10. ep. 32. res, cujus industria alias mihi exploratissima est. Sed ex tuis litteris didici, te satis multum laborare, verum apud ejusmodi hominem, ubi oleum & operam perdes. Nam qui apud te ibi est (nempe Exarchus) cessat, hostes nostros non oppugnat, & tamen pacem inire nos prohibet; quamvis talis hodie sit rerum status, ut pacem inire, etiamsi juberet, non possemus, quia Ariulphus, acceptis ab Authari & Nordulpho copiis, exactiones ab ipsis*

(*) Lector judicio præditus ex his viam notare potest, quam ingressi SS. Pontifices tandem ad supremum Principatus fastigium pervenerunt.

ipsis indictas exposcit, antequam de Pace mentionem audire velit. Ceterum Romani Patricii iracundia te non perturbet; nam quantum Dignitate ipso major sum, eo graviore constantia me viri bujus levitatem tolerare oportet. Nihilominus, si utcunque tractabilem habere possis, elice ex ipso consensum, ut cum Ariulpho pacis conditiones ineamus. Quippe optimæ militum cohortes exurbe, quod utique scit, avocatae fuere, & Theodosianæ, quæ nobis relictæ sunt, cum stipendia non accipiant, vix compelli possunt, ut muros custodiant. Et inferius: Quantum ad urbem Neapolim pertinet, monebis Exarchum, Arigisum copias cum Ariulphi milite junxisse, & nobilissimæ urbi insidiari; hanc inter amissas esse numerandam, nisi prompte strenuus Dux mitteretur, qui intus imperet. Arigisus iste erat Dux Beneventanus. S. Gregorius subdit: Si Exarchum permoveris, ut nos de pace transigere sinat, alium ad te mittam Tabellarium, ad pretium statuendum. Nempe cum Longobardis nulla alia pacta, quam de auro dando iniri solebant. Ex aliis quoque epistolis, quæ ejusdem belli tempore scriptæ fuisse videntur, apparet, quanto fervore S. Gregorius Romanorum Duces ad oppugnandos Longobardos excitaverit; verum nulla notatu magis digna est, quam illa, in qua

Sæculum VI.

A. C. 592.

Ex XII. ep. 21.

22. 23.

Z 5

mili-

Sæculum VI. militibus urbis Neapolitanæ præsidariis
 A.C. 592. præcipit, ut Constantio Tribuno, quem
 illuc mittebat imperaturum, obedirent.
 Nempe Exarchi inertia Pontificem illi
 agere cogebat, qui fortasse his ipsis mi-
 litibus stipendia numerabat; nam in ces-
 teris nullus dubitandi locus est, quin S.
 Gregorius Potestatibus Sæcularibus se
 submiserit.

II. epist. 24. Joannes Ravennatensis datis ad Papam
 litteris aliqua perscripserat in causa Epi-
 scoporum Istriæ Schismaticorum, qui
 obtinuerant ab Imperatore, ut prohibe-
 retur Papa ipsos persequi, causati, quod
 Longobardorum vim, & direptiones
 passi fuissent; hi enim illorum Regionem
 depopulati, Gradam ipsam Severi Pa-

II. epist. 31. triarchæ eorum Sedem incenderant. Igitur
 Joanni Ravennatensi Papam monen-
 ti, videri sibi, Severo, quem fors tri-
 stis premeret, aliquam eleemosynam esse
 mittendam, rescripsit in hunc modum:
*hæc neutiquam mihi suggereres, si scires,
 quot dona ad Regiam Constantinopolim mitta-
 tat, ut sibi Patronos contra nos conciliet.
 Et si hoc non faceret, oportet tamen, ut
 prius illis Charitatis Christianæ Officia
 impendamus, qui Matris suæ fideles filii
 sunt, quam Ecclesiæ Adversariis. Pro-
 pe nos est Fanum, ex qua Civitate multi
 captivi abducti sunt; illo Eleemosynam
 anno præterito mittere volebam, sed de-
 stuli,*

stuli, donec hostiles tumultus cessarent. Sæculum VI.
Suadeo igitur, ut Claudium Abbatem cum A. C. 592.
pecunia illuc mittas, qui, quotquot po-
tuerit e captivitate redimat. Si quæras
de auri pondere, quantum dederis, ratum
babebo. Claudius S. Joannis de Classe
 prope Ravennam Abbas erat.

§. XXVI.

Causa Natalis Salonensis.

In eadem illa Epistola S. Gregorius de
 Natali Episcopo Salonensi in Dalma-
 tia mentionem facit magnum gaudium
 testatus, quod errorem emendasset. Qua
 de re ageretur, ex epistolis prioribus S.
 Gregorii discimus. Sedente Pelagio Pa-^{II. ind. 10.}
 pa S. Gregorii Antecessore, Honoratus^{epist. 14. 15.}
 Archidiaconus Salonæ Libellum obtule-
 rat, in quo querebatur, se ab Episcopo
 Natali male haberi; *quia, inquebat,*
ferre non possum, ut Vasa Sacra, quo-
rum ego Custos sum, propinquis suis do-
net, Pelagius Papa Natalem exhortatus
 fuerat, ne ideo Honoratum averfaretur,
 nec Presbyterum ordinaret invitum. Hoc
 non obstante Natalis Synodo Provincia-
 li, in qua ipse Metropolita erat, con-
 vocata Honoratum deposuit, & in ejus
 locum alium Archidiaconum, ad inge-
 nium suum factum, ordinavit. Tum Ho-
 noratum etiam nolentem Presbyterum
 creavit. Pars utraque datis litteris, apud
 S. Gre-